

קריאת התורה - פרשת כי תשא – שמות ל'
תפילת מנחה – 3 עליות

קריאה ראשונה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: כִּי תִשָּׂא
אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנִתְּנוּ
אִישׁ כֹּפֶר כָּפֹר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בַּפֶּקֶד אֹתָם
וְלֹא-יָהִיָּה בָהֶם גִּגֹּף בַּפֶּקֶד אֹתָם:
זֶה | יִתְּנוּ כָל-הָעֵבֶר עַל-הַפְּקֻדִים מַחְצִית הַשֶּׁקֶל
בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מַחְצִית
הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה:

קריאה שנייה

כָּל הָעֵבֶר עַל-הַפְּקֻדִים
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה:
הָעֹשִׂיר לֹא-יִרְבֶּה וְהַדָּל לֹא יִמְעִיט מִמַּחְצִית
הַשֶּׁקֶל לָתֵת אֶת-תְּרוּמַת יְהוָה לְכֹפֶר עַל-
נַפְשֹׁתֵיכֶם: וְלָקַחְתָּ אֶת-כֶּסֶף הַכֹּפָרִים מֵאֵת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל-עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד
וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזָכְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכֹפֶר
עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם: פ

קריאת התורה - פרשת כי תשא – שמות ל'
תפילת מנחה – 3 עליות

קריאה שלישית

יז
וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ כְּיֹר
נְחֹשֶׁת וּבְנוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־
אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם:
יט
וְרָחְצוּ אֶהְרָן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־
כ
רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְרָחְצוּ־מִים וְלֹא
יָמָתוּ אוֹ בְּגָשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁרְתוֹ לְהִקְטִיר
כא
אִשָּׁה לַיהוָה: וְרָחְצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ
וְהִיתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם לוֹ וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם: פ

קריאת התורה - פרשת כי תשא – שמות ל'
תפילת מנחה – 3 עליות

בספר תורה

וידבר יהוה אל משה לאמר כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם וצתו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם זה יתנו כל העבר על הפקדים מוציאת השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מוציאת השקל תרומה ליהוה כל העבר על הפקדים מבין עשרים שצה ומעלה יתן תרומת יהוה העשיר לא ירבה ויהדל לא ימעיט ממוציאת השקל כותת את תרומות יהוה לכפר על נפשתיכם ולקחזת את כסף הכפרים מאת בני ישראל וצתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר ועשית כיור צוזשת וכצו צוזשת לרזצה וצתת אתו בין אהל מועד ובין המזבוח וצתת שמוה מים ורזצו אהרן ובצו מבצו את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל אהל מועד ירזצו מים ולא ימותו או בגשתם אל המזבוח לעשרת להקטיר אשה ליהוה ורזצו ידיהם ורגליהם ולא ימותו והיתה לכם זקק עינכם לו וכזרעו לדרתם